

Og så skal vi blandt andet også forholde os til den internationale udvikling, herunder Europarådets forslag til retningslinjer.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Ja, det, jeg blot vil spørge om i denne her forbindelse, er om arbejdsgruppens sammensætning. Jeg går ud fra det som en selvfølge næsten, men jeg følte alligevel trang til at spørge om det her: Bliver der repræsentation af bl.a. Det Ethiske Råd og Den Centrale Videnskabsetiske Komité i den arbejdsgruppe, så det ikke alene er en faglig arbejdsgruppe, men også er en arbejdsgruppe, der tager højde for alle de etiske spørgsmål?

Elisabeth Arnold (RV):

I lighed med de andre ordførere vil jeg også gerne sige tak til Kristeligt Folkeparti, fordi de har taget initiativ til denne her forespørgselsdebat. Det er et spændende og for mange af os meget uoverkommeligt område, fordi perspektiverne er så fantastisk store og svært håndgribelige for os.

Jeg vil også gerne sige tak til forskningsministeren, sundhedsministeren og justitsministeren for nogle meget velafbalancerede svar til forespørgslen, hvor der præsenteres den rette blanding, synes jeg, af forsigtig optimisme på patienternes vegne og bekymring for en uoverskuelig udvikling, som vi måske er på vej ind i.

Jeg ved ikke, om der er nogen af medlemmerne i salen her, der kan huske det, men i Retsudvalgets lokale har vi faktisk nogle spændende moderne malerier, og et af malerierne forestiller efter min bedste opfattelse en kentaur.

En kentaur er et antikt fabeldyr, som var en blanding af et menneske og en hest, så det beskriver jo blot, at denne puslen med tanken om at blande mennesker med dyr har eksisteret i vores civilisation helt tilbage til oldtiden. Talrige ægyptiske guder var blandinger af mennesker og dyr. Vi har jo også i nutidig science fiction-film masser af mystiske sammenblandinger af rumvæsener og mennesker, som får de frygteligste og mærkværdigste konsekvenser.

Så man kan ikke sige, det er noget nyt emne, men aldrig nogen sinde har realisationen af disse mange mærkelige drømme og forestillinger været så snublende nær, som det er nu.

Jeg skal ikke prøve at nedgøre eller at latterliggøre de forskellige forhåbninger, der er til disse blandinger, men det er alligevel interessant, at spekulationer, som vores civilisation har

puslet med i årtusinder, pludselig ser ud til måske at komme et eller andet skridt nærmere en realisering.

Der er håb for patienter. Kan vi nu få dyr som organleverandører, dyr som reservedelsleverandører? Vi har jo i mange tusinde år haft dem som spisekamre og i hundrede år som lægemiddelbanker. Det er selvfølgelig fascinerende og en tanke, som kan indgyde håb til mange håbløst syge patienter og deres familier.

Men vi skal også tage et hensyn til dyrene, såvel dem, der er donorer, bliver donorer, som dem, der optræder som forsøgsdyr i den forskning, der foregår undervejs mod målet.

Hvilke hensyn skal vi så endvidere tage til befolkningerne med hensyn til den smitterisiko, der kan være ved overførsel af organer fra ukendte arter eller fra andre arter til en ny art, som måske ikke har det modstandsberedskab, som det dyr havde, som det kom fra? Det Radikale Venstre ønsker forskning på dette område, for der er store perspektiver i det.

Det er en gammel drøm, der kommer til at gå i opfyldelse. Talrige læger har arbejdet i hundreder af år på at få overført f.eks. blod fra dyr til mennesker i ønsket om at kunne klare blodtabs-situationer og andre ulykkelige situationer. Hver gang er der kommet et lille fremskridt i én retning og store tilbageskridt i en anden retning, så vi er klar over, at der er et kæmpeperspektiv i det, en gammel drøm, der kan opfyldes, men der er også store risici.

Vi har regler om de videnskabsetiske komiteer, som vedrører forsøg og behandling med mennesker, og vi har regler om dyreforsøg, inklusive tilsyn med dyreforsøg, så vi har i og for sig allerede nu nogle regler på området, som beskytter os mod at komme ud i noget, vi ikke kan overskue på nuværende tidspunkt.

Så har vi også vore internationale organisationer, herunder især Europarådet, som beskæftiger sig med konventioner på dette område, hvor man prøver at få nogle fælles internationale regler.

Det er vigtigt, at vi har fælles internationale regler, fordi der forskes overalt i verden i disse ting, og det hjælper ikke noget, at vi tror, at vi i Danmark alene kan undgå en uheldig udvikling blot ved at lave danske regler. Der skal internationale reguleringer til, og der skal være international enighed om, hvordan reglerne skal være.

Vi skal være ydmyge og forsigtige over for opgavens karakter, men vi skal ikke afstå fra forskning på området.